Semilasso zaplnily kočky. Jejich milovníci si prohlédli přes 200 zvířat

11.11.2024 - Jana Bílková | Katedra mediálních studií a žurnalistiky

Hlasité mňoukání se rozléhá sálem a hlavy všech návštěvníků se otáčejí směrem k pódiu. Zdá se, že některá z hodnocených koček je s něčím nespokojená. Zato obrovský chlupatý kocour, kterého majitelka vytáhla z klece, si pozornost užívá. Lísá se k dětským rukám, které ho hladí, ale zůstává ve střehu a pozoruje moře rozzářených dětských očí.

„Ale už mi ho moc nehlaďte, teprve půjde na posouzení, tak ať není rozcuchaný," směje se majitelka kocoura Renata Studničková. Na ruce má pásku s číslem 45. Kocourovi je necelý rok, jmenuje se Zidan a pochází z chovatelské stanice Larenda, která se zabývá chovem Mainských mývalých koček. Něžných obrů, jak se plemeni mnohdy přezdívá, přijelo na výstavu dvacet tři. V sále lze napočítat více než dvě stě zvířat.

„Návštěvnost byla letos dobrá, ale ještě to není přesně spočítané. Nejdřív musíme všichni do práce, čas na koníčky je až potom," říká o účasti ředitelka výstavy a veterinářka Květoslava Mahelková. Kočky Brno, pod jejichž záštitou se výstava koná, jsou zájmovým spolkem a zároveň specializovanou organizací Českého svazu chovatelů koček.

Před vstupem do sálu plného klecí s výstavními kočkami si zájemci mohli vybrat ze široké nabídky suvenýrů a chovatelských potřeb. Na co si vzpomenete, to mezi stánky určitě najdete - jak pro dvounohé, tak pro čtyřnohé návštěvníky. Trika, šátky, tašky, přívěsky, naušnice a malování na zakázku, to všechno s motivy oušek, čumáčků a tlapek. Kočkolity, nábytek pro kočky, pelíšky, hračky, škrabadla, šanta kočičí, vzorky krmiv a podobně. Nechybí ani účast veterinární univerzity, která nabízí testování koček na felinní koronavirus pro výzkumné účely. U vystavovaných zvířat zkoumá také hladinu stresu, kterou snadno zjistí z povrchové teploty jejich těl.

V uličkách mezi nazdobenými klecemi se pohybuje spousta dospělých i dětí. Když se jejich rodiče zrovna nedívají, strkají malé ručky dovnitř a snaží se dosáhnout na spící chlupáče. Většina koček pospává, některé se schovávají v chundelatých domečcích a některé pozorují návštěvníky nebo svoje majitele na druhé straně klece, kam veřejnost nemá přístup. Když děti poprosí, někteří majitelé kočky z klecí vytáhnou a nechají dítka, aby si zvíře pod dohledem pohladila.

„Tady kočky nesmí mít dlouhé drápy. Kdyby začaly být vzteklé, nesmí poškrábat stewarda," vysvětluje Jitka Košková, která na výstavu přijela se svou dvouletou kočkou Juliett Damien CZ. Chovatelskou stanici britských krátkosrstých má už desátým rokem a vystavuje stejně dlouho nejen u nás, ale i na Slovensku a v Rakousku. Kromě tělesných znaků, které musí výstavní kočka splňovat, dle slov majitelky hodnotí posuzovatelé také povahu: „Musí se naučit nechat sebou manipulovat naprosto cizím člověkem, kterého nevidí. Když ji dáte stewardovi, tak musí držet na ruce." Dodává, že je to hodně o zvyku a důvěře.

Cena takové kočky se podle chovatelky rozděluje podle toho, jestli chce kupující chovnou kočku nebo pouze mazlíčka. Za chovnou kočku to může být 60 tisíc korun, za mazlíčka začíná cena na 15 tisících. „Ještě záleží na barvě," dodává majitelka. Juliett je takzvaně "modrá" (okem viděno šedá), což je základní zbarvení a nejvíce známé. „Želvovinové kočky jsou méně početné, takže se jejich cena pohybuje výš. Doma máme čokoládovou, ledovou, černou želvu. Kdybych je sem přivezla, tak jsou tady jediné."

A proč má s sebou tedy jen jedno zvíře? „Dneska jsem tady sama. Kdybych s sebou měla více lidí, vystavuju pět nebo šest koček. Co člověk, to kočka," objasňuje. Je to prý hodně časově náročné. Všechno musí být připravené a zařízené včetně ubytování a dopravy. Samotnou kočku majitelé připravují už 14 dní před výstavou.

Chovatelská stanice White Miracle má personálu dostatek a přivezla do Brna hned tři kočky. Specializuje se na chov plemene Něvská Maškaráda. Všechny spí ve svých klecích a o dění v sále neprojevují zájem. „Pochází z oblasti Petrohradu, kde byly často pořádané bály a plesy, proto ten název. Je to Sibiřská kočka s odznaky, to znamená se zbarvením v obličeji, na nožičkách a ocase," popisuje majitelka Martina Svobodová.

Geneticky je Něvská Maškaráda stejná jako Sibiřská kočky, jediným rozdílem je barva. Obě plemena lze libovolně křížit mezi sebou, plemeno koťátka pak určuje právě zbarvení. Pokud je typicky bílé až krémové s pigmentem v obličeji, ocasu a nohách, je to Maškaráda. V jiném případě se kotě zařadí mezi Sibiřské kočky.

Chovu se majitelka věnuje devátým rokem. „Předtím jsem si jako chudý student pořídila kočičku bez průkazu původu. Na výstavy jsem nepotřebovala a neviděla jsem v "papírové" kočce smysl. Bohužel to není jenom o tom, je to o zdraví, o historii, o rodokmenu. Ta zdravotní stránka se v chovech pečlivě hlídá," sděluje se znatelným smutkem v hlase. Zmiňuje také, že jde o přírodní plemeno, takže netrpí na nemoci typické pro přešlechtěné kočky. „Jsou hodně přátelské, mají takovou pejskovitou povahu," usmívá se a hladí přitom přes mříže chundelatou bílou hlavu.

„Učíme je chodit ven, socializujeme je v cizím prostředí, chodíme na kitten yogu. Nejsou to žádní gaučáci." Kocouři mohou v extrémních případech vážit až osm kilo, prostoru na onom hypotetickém gauči by tedy zabrali poměrně dost. „Zlatý střed je takových šest kilo. Musí být v kondici, takže je krmíme přemraženým masem a přidáváme i suplementy na imunitu," zakončuje majitelka.

https://stisk.online/a/SAw7n/semilasso-zaplnily-kocky-jejich-milovnici-si-prohledli-pres-200-zvirat